

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 12-3-2017

Chúa nhật 2 Mùa Chay

Người biến đổi hình dạng

LỜI CHÚA: Mt 17, 1-9

Sáu ngày sau, Đức Giêsu đem các ông Phêrô, Giacôbê và Gioan là em ông Giacôbê đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông. Dung nhan Người chói lọi như mặt trời, và y phục Người trở nên trắng tinh như ánh sáng. Và kìa các ông thấy ông Môsê và ông Êlia hiện ra đàm đạo với Người. Bấy giờ, ông Phêrô thưa với Đức Giêsu rằng: “Lạy Ngài, chúng con ở đây, thật là hay! Nếu Ngài muốn, con xin dựng tại đây ba cái lều, Ngài một cái, ông Môsê một cái, và ông Êlia một cái.”

Ông còn đang nói, thì kìa có một đám mây sáng ngời bao phủ các ông, và kìa có tiếng từ đám mây phán rằng: “Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các ngươi hãy vâng nghe lời Người!” Nghe vậy, các môn đệ kinh hoàng, ngã sấp mặt xuống đất.

Bấy giờ, Đức Giêsu lại gần, chạm vào các ông và bảo: “Trỗi dậy đi, đừng sợ!” Các ông ngước mắt lên, không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giêsu mà thôi. Đang khi thầy trò từ trên núi xuống, Đức Giêsu truyền cho các ông rằng: “Đừng nói cho ai hay thị kiến ấy, cho đến khi Con Người từ cõi chết trỗi dậy.”

(xem tiếp trang 2)

**“Cuộc hành trình với nhiều kỳ diệu
đến ngõ ngàng của đời người”**

**Lễ an táng Đức cha Giuse Vũ Duy Thống,
Giám mục giáo phận Phan Thiết**

GIÁO PHẬN PHAN THIẾT – Đức cha Giuse Vũ Duy Thống, Giám mục giáo phận Phan Thiết, đã được Chúa gọi về lúc 8g00 ngày thứ Tư Lễ Tro 01-03-2017. Sau ba ngày quàn tại Toà giám mục, sáng thứ Bảy 04-03, linh cữu của Đức cha Giuse đã được di quan đến Nhà thờ chính toà.

Nguyễn Chí Linh, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam; Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli, Đại diện Toà Thánh không thường trú tại Việt Nam; cùng với 29 Hồng y, Giám mục của các giáo phận và khoảng 500 linh mục trong và ngoài giáo phận Phan Thiết. Đông đảo tu sĩ các dòng tu và giáo dân từ nhiều nơi đã đến hiệp dâng Thánh lễ cầu nguyện cho Đức cha Giuse.

Trước khi bước vào Thánh lễ, Đức Tổng giám mục Giuse Nguyễn Chí Linh thay mặt Hội đồng Giám mục Việt Nam bày tỏ lời tri ân Đức cha Giuse Vũ Duy Thống và chia buồn

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô khai mạc Mùa Chay 2017

WHĐ (03.03.2017) – Tiếp nối một truyền thống đã có từ lâu đời, chiều thứ Tư Lễ Tro 01-03, Đức Thánh Cha Phanxicô đã khai mạc Mùa Chay 2017 với cuộc rước sám hối từ tu viện Thánh Anselmô của Dòng Bê-nê-đi-cô đến nhà thờ Thánh Sabina của Dòng Đa Minh trên đồi Aventinô. Sau đó, Đức Thánh Cha đã cử hành Thánh Lễ và nghi thức xúc tro.

Trong bài giảng, Đức Thánh Cha khai triển Bài đọc 1 trích trong sách Tiên tri Giôen (2,12-18) và mời gọi mọi người trở về cùng Chúa, trở về với trái tim hay thương xót của Chúa Cha, để thở bằng hơi thở sự sống của Thiên Chúa.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha trong Thánh lễ:

***

“Các ngươi hãy hết lòng trở về với Ta... hãy trở về cùng Chúa” (Giôen 2,

12.13). Lời kêu gọi ấy được tiên tri Giôen gửi đến dân chúng nhân danh Chúa; không trừ ai cả: “Hãy triệu tập các cụ già, tụ họp đám thiếu nhi, cũng như trẻ thơ còn đang bú, cả tân lang... và tân nương” (c. 16). Toàn dân trung tín được triệu tập đến thờ phượng Thiên Chúa của họ, “vì Người nhân từ và hay thương xót, chậm giận và giàu tình thương” (c. 13).

Cả chúng ta cũng muốn đón nhận

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

SUY NIỆM

Trong các hình ảnh người ta vẽ Đức Giêsu, ta thường thấy Ngài có vòng hào quang trên đầu. Thật ra Con Thiên Chúa đã nên giống chúng ta. Ngài mang khuôn mặt bình thường như ta. Chính nơi khuôn mặt này mà ta thấy Thiên Chúa. “Ai thấy Ta là thấy Cha” (Ga 14,9). Khuôn mặt con người có thể phản ánh khuôn mặt Thiên Chúa. Nơi khuôn mặt Đức Giêsu, khuôn mặt như mọi người, ta có thể gặp thấy Thiên Chúa vô hình, Đấng ngàn trùng thánh thiện và vô cùng siêu việt.

Ba môn đệ đã quá quen với khuôn mặt Thầy Giêsu, khuôn mặt dai dẫu mưa nắng vì sứ vụ, khuôn mặt chan chứa mọi thứ tình cảm của con người. Chính vì thế họ ngây ngất hạnh phúc khi thấy khuôn mặt ấy rực sáng vinh quang. Họ muốn dựng lều để ở lại tận hưởng. Tiếng từ đám mây phán ra như một lời giới thiệu và nhấn nhủ: “Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người, các ngươi hãy vâng nghe lời Người.” Thầy Giêsu vừa là Con, vừa là Người Tôi Trung (Is 42,1), vừa là vị ngôn sứ đã từng được Môsê loan báo (Đnl 18,15). Phêrô không quên được kỷ niệm độc đáo này. Ông viết: “Chúng tôi đã được thấy tận mắt vẻ uy phong lâm liệt của Người... Chúng tôi đã nghe thấy tiếng từ trời phán ra khi chúng tôi ở trên núi thánh với Người” (2Pr 1,16-18).

Đức Giêsu được biến hình sau khi chấp nhận cuộc khổ nạn, sau khi thắng được cơn cám dỗ của Phêrô (Mt 16,23), và kiên quyết đi trên con đường Cha muốn. Biến hình là một bùng sáng ngăn ngủi, bất ngờ, báo trước vinh quang phục sinh sắp đến. Thân xác Đức Giêsu sẽ được vào vinh quang viên mãn khi thân xác ấy chịu lắng nhục và đóng đinh vì yêu Cha và yêu con người đến tận cùng. Chúng ta cũng được biến hình, được bùng sáng, nếu chúng ta dám yêu, dám từ bỏ cái tôi ích kỷ, để cái tôi đích thực được lộ ra, trong ngần.

Chúng ta cần có lần lên núi cao, thanh vắng, để nhìn thấy khuôn mặt ngời sáng của Đức Giêsu, nhờ đó chúng ta dễ đón nhận khuôn mặt

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô khai mạc Mùa Chay 2017

lời kêu gọi này; chúng ta muốn trở về với trái tim hay thương xót của Chúa Cha. Trong mùa ân sủng này, bắt đầu vào ngày hôm nay, một lần nữa chúng ta hãy hướng mắt nhìn lên lòng thương xót của Chúa. Mùa Chay là con đường dẫn đến chiến thắng của lòng thương xót đối với tất cả những gì muốn nghiền nát chúng ta hoặc hạ thấp chúng ta vào điều gì đó không xứng đáng với phẩm giá của con cái Thiên Chúa. Mùa Chay là con đường đi từ nô lệ đến tự do, từ đau khổ đến niềm vui, từ sự chết đến sự sống. Cùng với dấu hiệu của tro, chúng ta lên đường, điều đó nhắc nhở chúng ta về nguồn gốc của mình: chúng ta được lấy từ đất, được làm bằng bụi tro. Đúng thế, nhưng chúng ta là tro bụi trong bàn tay yêu thương của Thiên Chúa, Đấng đã thổi thần khí sự sống vào mỗi người chúng ta, và Ngài vẫn muốn làm như vậy. Thiên Chúa vẫn muốn ban cho chúng ta *hơi thở sự sống*, cứu chúng ta khỏi tất cả các thứ hơi thở khác: *hơi thở ngọt ngọt* do sự ích kỷ của chúng ta, do tham vọng nhỏ nhen và thói thờ ơ cảm nín – sự ngọt ngọt ấy bóp nghẹt tinh thần, thu hẹp tầm nhìn của chúng ta và làm cho trái tim chúng ta tê liệt.

Hơi thở sự sống của Thiên Chúa cứu chúng ta khỏi sự ngạt thở vốn làm cho lòng tin của chúng ta tắt ngấm, lòng mến chúng ta nguội đi và niềm hy vọng của chúng ta tàn lụi. Sống Mùa Chay là khao khát hơi thở sự sống mà Cha chúng ta không ngừng ban tặng giữa vũng bùn lịch sử của chúng ta.

Hơi thở sự sống của Thiên Chúa giải thoát chúng ta khỏi sự ngạt thở mà chúng ta rất thường không ý thức, hoặc trở nên quá quen với điều có vẻ như bình thường ấy, ngay cả khi chúng ta cảm nhận được những hậu quả của nó. Chúng ta nghĩ điều đó là bình thường vì chúng ta đã quá quen với việc hít thở bầu khí mà trong đó hy vọng đã tiêu tan, bầu khí của buồn bã và cam chịu, bầu khí ngọt ngọt của hoang mang và thù địch.

Mùa Chay là thời gian để nói không. Nói không với sự ngạt thở thiêng liêng do tình trạng ô nhiễm gây ra bởi thói thờ ơ, bởi ý nghĩ rằng cuộc sống của người khác không phải là mối quan tâm của tôi, và bởi những toan tính tầm thường hoá cuộc sống, nhất là cuộc sống của những ai đang bị biết bao điều hời hợt đè nặng trên

thân xác. Mùa Chay là thời gian nói không với tình trạng ô nhiễm độc hại của những lời nói trống rỗng và vô nghĩa, của những lời chỉ trích cay độc và vội vã, của những phân tích tối giản không nắm bắt được tính phức tạp của vấn đề, nhất là các vấn đề của những người đau khổ nhất.

Mùa Chay là thời gian để nói không với sự ngạt thở của một thứ cầu nguyện làm cho chúng ta yên lương tâm, của một kiểu bác ái làm cho chúng ta tự mãn, của một loại ăn chay làm cho chúng ta thấy mình đạo đức. Mùa Chay là thời gian để nói không với sự ngạt thở phát sinh từ những mối tương quan loại trừ, cứ muốn tìm Thiên Chúa nhưng lại tránh né thương tích của Chúa Kitô nơi những vết thương của anh chị em mình: nói tóm lại, tất cả những hình thức linh đạo giảm thiểu niềm tin vào một nền văn hoá khép kín, một nền văn hoá loại trừ.

Mùa Chay là thời gian để nhớ lại. Đó là thời gian để suy ngẫm và tự hỏi mình rằng chúng ta sẽ ra sao nếu Thiên Chúa đóng cửa đối với chúng ta. Chúng ta sẽ ra sao nếu không có lòng thương xót của Chúa, lòng thương xót chẳng bao giờ mệt mỏi tha thứ cho chúng ta và luôn cho chúng ta cơ hội để bắt đầu lại? Mùa Chay là thời gian để tự hỏi mình rằng chúng ta sẽ ở đâu nếu không có sự giúp đỡ của biết bao người, những người bằng nhiều cách âm thầm đã chìa tay cho chúng ta và với những cách rất cụ thể đã cho chúng ta niềm hy vọng để có thể bắt đầu lại?

Mùa Chay là thời gian để bắt đầu hít thở lại. Đó là thời gian mở lòng mình ra với hơi thở của Đấng Duy nhất có khả năng biến đổi chúng ta là bụi đất thành con người. Đó không phải là thời gian xé áo trước sự dữ ở quanh chúng ta, nhưng là dành chỗ trong cuộc đời chúng ta cho tất cả những điều thiện hảo mà chúng ta có thể làm. Đó là thời gian để trút bỏ những gì cô lập chúng ta, nhốt kín và làm tê liệt chúng ta. Mùa Chay là thời gian của lòng thương xót, là lúc, cùng với tác giả Thánh Vịnh, chúng ta có thể nói: “Xin hãy ban lại cho chúng con niềm vui ơn cứu rỗi của Chúa, xin lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng chúng con”, để chúng con có thể lấy đời mình mà ca ngợi Chúa (x. Tv 51, 12.15), và để tắm thân bụi tro của chúng con – nhờ quyền năng hơi thở sự sống của Chúa – sẽ trở nên “hạt bụi được yêu thương”. ■

“Cuộc hành trình với nhiều kỳ diệu...”

với giáo phận Phan Thiết. Tiếp theo, cha Antôn Lê Minh Tuấn, Hạt trưởng hạt Hàm Tân, đọc tiểu sử Đức cha Giuse và cha Phêrô Nguyễn Thiên Cung, Giám đốc Trung tâm Thánh Nicôla đọc điện văn chia buồn của Đức Thánh Cha Phanxicô.

***

Trong bài giảng lễ, Đức cha Giuse Trần Văn Toàn, giám mục Phụ tá giáo phận Long Xuyên, đã bày tỏ cảm xúc và ngỡ ngàng khi cử hành cử hành Thánh Lễ an táng Đức cha Giuse Vũ Duy Thống, giám mục Phan Thiết. *“Cảm xúc và ngỡ ngàng vì con bệnh và sự già từ trần thể của Đức cha Giuse, như kết thúc một chuyến đi của cuộc đời. Cảm xúc và ngỡ ngàng, vì trong chuyến đi của chức vụ, Ngài vừa thể hiện vai trò là người cha yêu thương và trách nhiệm, vừa là người thầy khôn ngoan và sáng tạo, vừa là người bạn nghĩa tình và hết tình. Cảm xúc và ngỡ ngàng còn vì chuyến đi của sứ vụ đời người, sứ vụ vừa là giám mục, vừa là nhà văn hóa, vừa là thi sĩ, vừa là nhạc sĩ, vừa là ca sĩ”.*

Dựa trên Lời Chúa trong các bài đọc của Thánh lễ: *Sáng thế 12,1-5* (Thiên Chúa gọi ông Ápram), *Công vụ Tông đồ 20,17-36* (Phaolô từ giã các kỳ mục trong Hội Thánh Êphêxô) và *Matthêu 17,1-8* (Chúa Giêsu hiển dung), vị giảng thuyết mời gọi cộng đoàn để cho Lời Chúa dẫn mình đi vào *“cuộc hành trình với nhiều kỳ diệu đến ngỡ ngàng của đời người”*...

Đôi theo ánh sáng của Lời Chúa, Đức cha Giuse Phan Thiết của chúng ta cũng đã bước vào cõi đời này với sự kỳ diệu đến ngỡ ngàng như bước vào đường đi của Chúa Thánh Thần, *“một nẻo đường lắm bất ngờ”, “một nẻo đường không dễ”, “một nẻo đường chẳng giống ai”* (*Đường Đi Của Thánh Thần*, trong tập *Hạt Nắng Vô Tư*, trang 217-224). Nhưng cũng kỳ diệu đến ngỡ ngàng vì *“Tình Yêu Đức Kitô thúc bách chúng tôi”* (2Cr 5,14). Và

với tình Chúa và tình người, ngài đã để mình được biến đổi trở thành *“con rất yêu dấu của Thiên Chúa”* và thi hành sứ vụ biến đổi thế giới này, trở thành *“trời mới đất mới, nơi công lý ngự trị”* (2 Pr 3,13).

Kết thúc bài giảng, Đức cha giảng lễ mời gọi mọi người *“tiếp tục cuộc hành trình cuộc đời của mỗi người bước theo Đức Kitô để cảm nhận được sự kỳ diệu đến ngỡ ngàng trong cuộc đời mình, hiệp thông với Đức cha Giuse, hướng về Đức Mẹ Tápao, và mượn lời kinh của Mẹ, để ca tụng sự kỳ diệu đến ngỡ ngàng cuộc đời, ơn gọi và sứ vụ của con người trong cõi đời này”*.

***

Sau lời nguyện hiệp lễ, Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli chia sẻ những tâm tình phân ưu: *“Tôi muốn cùng với Đức Thánh Cha Phanxicô bày tỏ lời chia buồn chân thành đến giáo phận Phan Thiết vì sự ra đi của vị mục tử. Cách đặc biệt tôi chuyển đến các linh mục và các chủng sinh là những người Đức cha Giuse hằng yêu mến, cũng như đến với thân quyến của Đức cha, tình cảm sâu sắc nhất của tôi”*.

Gợi lại tâm tình của vị chủ chăn giáo phận Phan Thiết, Đức Tổng giám mục Girelli nhấn nhủ: *“Đức cha Giuse từng mơ ước giáo phận của ngài được hiệp nhất. Ước mơ này là một di chúc của ngài để lại. Đặc biệt, xin các linh mục hãy làm cho giấc mơ này trở thành hiện thực bằng cách sống đoàn kết trong linh mục đoàn. Chắc chắn Đức cha Giuse đang cầu nguyện cho quý cha với những lời của Chúa Giêsu: Lạy Cha chí thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong Danh Cha mà Cha đã ban cho con, để họ nên một như chúng ta”*.

***

Tiếp theo, cha Phêrô Nguyễn Xuân Anh – nguyên Tổng đại diện, trưởng ban tang lễ–, thay mặt cộng đoàn dân Chúa giáo phận Phan Thiết, linh tông và huyết tộc của Đức cha Giuse, nói lời tri ơn Đức Thánh Cha, hàng giáo phẩm, cảm ơn các thành phần Dân Chúa, các tôn giáo bạn, chính quyền... đã tỏ lòng quý mến yêu thương Đức cha Giuse.

Cha cũng được quý cha trong giáo phận đề cử nói lời từ biệt vị mục tử của giáo phận trong tâm tình kính yêu và hối lỗi, cùng với lời *“nguyện hứa đón nhận di sản của Đức cha để lại, là “sống khó nghèo, hiền lành,*

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

binh thường của Ngài khi xuống núi, và khuôn mặt khổ đau của Ngài trên thập tự. Thế giới hôm nay không thấy Chúa biến hình sáng láng, nhưng họ có thể cảm nghiệm được phần nào khi thấy các Kitô hữu có khuôn mặt vui tươi, chan chứa niềm tin, tình thương và hy vọng.

Sám hối là đổi tâm hồn, đổi khuôn mặt để chính tôi và cả Hội Thánh mang một khuôn mặt mới.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi con, xin biến đổi con từ từ qua cầu nguyện.

Mỗi lần con thấy Chúa,
xin biến đổi ánh mắt con.
Mỗi lần con rước Chúa,
xin biến đổi môi miệng con.
Mỗi lần con nghe lời Chúa,
xin biến đổi tai con.

Xin làm cho khuôn mặt con ngày
sáng hơn
sau mỗi lần gặp Chúa.

Ước chi mọi người thấy nét tươi
tắn của Chúa
trong nụ cười của con,
thấy sự dịu dàng của Chúa
trong lời nói của con.

Thế giới hôm nay không cần
những Kitô hữu
có bộ mặt chán nản và thất vọng.

Xin cho con biết nhẫn nại và can
đảm
cùng đi với Chúa và với tha nhân
trên những nẻo đường gặp gheñh.
Amen. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

khiêm nhượng, kết hiệp khổ đau với Chúa Giêsu, yêu mến Mẹ Maria, và chết đời mình đi vì hạnh phúc của mọi người”.

***

Sau nghi thức tiễn biệt do Đức Tổng giám mục Giuse Nguyễn Chí Linh chủ sự, linh cửu của Đức cha Giuse được rước sang nơi an nghỉ cuối cùng ngay tại bên Cung thánh. Cuối cùng, Đức cha Giuse Đỗ Mạnh Hùng, giám mục Phụ tá Tổng giáo phận TP.HCM, chủ sự nghi thức hạ huyệt; và các Đức cha cùng quý cha đến rảy nước thánh trên phần mộ Đức giám mục quá cố, chào tiễn biệt ngài lần cuối. ■

Đức giáo hoàng Phanxicô kêu gọi canh tân Thánh nhạc

WHĐ (06.03.2017) – Đối với thánh nhạc, Giáo hội có một nhiệm vụ kép: vừa “bảo vệ và phát huy di sản phong phú và đa dạng thừa hưởng từ quá khứ” vừa đưa thánh nhạc “hội nhập vào ngôn ngữ nghệ thuật và âm nhạc”. Đó là điều được Đức giáo hoàng Phanxicô nhấn mạnh trong buổi tiếp kiến 400 tham dự viên đang tham gia Hội nghị quốc tế về Thánh nhạc tại Roma, hôm thứ Bảy 04-03-2017.

Hội nghị do Hội đồng Tòa Thánh về Văn hóa và Bộ Giáo dục Công giáo tổ chức, với sự phối hợp của Học viện Giáo hoàng về Thánh nhạc và Học viện Giáo hoàng về Phụng vụ thuộc trường Anselmô. Với chủ đề “Âm nhạc và Giáo hội: Việc thờ phượng và Văn hoá năm mươi năm sau Huấn thị *Musicam Sacram*”, Hội nghị muốn đào sâu –trong nhãn giới liên ngành và đại kết– mối tương quan hiện nay giữa thánh nhạc với văn hóa đương đại, giữa âm nhạc được cộng đồng Kitô giáo chấp nhận và sử dụng với các xu hướng âm nhạc thịnh hành.

Nền thánh nhạc này, Đức giáo hoàng Phanxicô nhắc nhở, “phải nhập thể và diễn dịch Lời Chúa thành lời ca tiếng hát, thành giai điệu làm rung động trái tim của những con người thời đại chúng ta, và còn tạo ra cả một bầu khí tâm tình thúc đẩy đức tin và khơi gợi người ta đón nhận và tham dự trọn vẹn vào mầu nhiệm được cử hành”.

Bởi vì âm nhạc là con đường ngắn nhất để tham dự trọn vẹn vào hy tế tạ ơn, nên những suy tư và dẫn thân mục vụ liên quan đến thánh nhạc phải hướng đến sự hiểu biết sâu xa hơn để đi sâu vào mầu nhiệm của Thiên Chúa, để chiêm ngắm, thờ lạy và đón nhận mầu nhiệm ấy.

Đức giáo hoàng nhìn nhận rằng sau Công đồng Vatican II, “sự giao thoa với tính hiện đại và việc đưa các ngôn ngữ bản xứ vào Phụng vụ đã tạo ra khá nhiều vấn đề về ngôn ngữ, hình thức và thể loại âm nhạc. Đôi khi, một sự tâm thường, hời hợt và xoàng xĩnh nào đó đã lấn lướt, làm thiệt hại đến vẻ đẹp và sự cao cả của các cử hành phụng vụ”.

Đức hồng y Parolin: “Linh mục là người gìn giữ niềm vui”

này do Văn phòng giáo lý của Tổng giáo phận Firenze (Italia) tổ chức ngày 02 tháng Ba vừa qua tại Chung viện Firenze. Đức hồng y Giuseppe Betori, Tổng giám mục Firenze, cũng tham dự hội thảo.

So sánh hình ảnh linh mục như là “người gìn giữ” niềm vui loan báo Tin Mừng, Đức hồng y Parolin nói: Loan báo Tin Mừng với bộ mặt buồn thảm là điều “mâu thuẫn”, vì niềm vui “bao hàm một chiều kích

nội tại và thiết yếu” của việc loan báo Tin Mừng.

Đức hồng y giải thích, ngay từ “Tin Mừng” đã có nghĩa là “một niềm vui vô hạn” được loan báo; nên loan báo Tin Mừng luôn là “một lời hứa đem lại hạnh phúc”.

Đức hồng y Parolin nhấn mạnh: Niềm vui này không mất đi trước “những trở ngại” và “những khước từ”, điều này đặc biệt đúng đối với đời sống của linh mục, “người dìm mình vào trong đời sống của dân chúng” và đối diện với “những niềm vui của cuộc sống và những tàn phá của đau buồn”. Những đau khổ và thất vọng có thể dẫn các linh mục đến chỗ giận dữ và nản chí, và về lâu dài, rơi vào cảm dỗ rời sứ vụ và bỏ cuộc.

Để giúp các linh mục vượt qua những thời điểm khó khăn này, Đức hồng y Parolin gợi lại lúc cử hành lễ truyền chức linh mục, khi tiến chức nằm phủ phục trên mặt đất để nài xin các thánh trên trời; cử chỉ ấy “có thể giải thích như là khởi đầu cho tất cả những phủ phục đau đớn mà linh mục sẽ gặp sau này trong khi thi hành sứ vụ, chỉ có điều thay vì lời kinh cầu các thánh, linh mục sẽ lắng nghe và chia sẻ những lời than van của dân chúng”. Và Đức hồng y nói tiếp, ngay cả khi chính linh mục gặp đau khổ, linh mục cũng “phải an ủi các bệnh nhân”, bởi vì linh mục là những người gìn giữ “mầu nhiệm niềm vui”, và “trong ánh sáng của cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu, mọi khổ đau đã bị tiêu diệt”.

Đức hồng y Parolin kết luận: “Linh mục là ‘người gìn giữ niềm vui’, bởi vì linh mục biết rằng ‘dù sớm hay muộn’, sa mạc sẽ thành vườn cây”. ■

WHĐ (04.03.2017) – “Không thể quan niệm loan báo Tin Mừng mà không có niềm vui. Điều đó cũng như nói về mặt trời mà không có ánh sáng”, đó là phát biểu của Đức hồng y Quốc vụ khanh Tòa thánh Pietro Parolin trong một cuộc hội thảo với chủ đề “Niềm vui ngọt ngào và an ủi của việc loan báo Tin Mừng” theo ánh sáng Tông huấn “Niềm vui của Tin Mừng” (*Evangelii Gaudium*).

Theo nhật báo *L’Osservatore Romano* số ra ngày 04-03-2017, cuộc hội thảo

Đức giáo hoàng khuyến khích những người hoạt động trong lĩnh vực âm nhạc phụng vụ –từ các nhạc sĩ, ca trưởng, nhạc công và ca viên, đến các linh hoạt viên phụng vụ– làm hết sức mình để đóng góp vào việc canh tân thánh nhạc và nhạc phụng vụ, đặc biệt quan tâm đến phẩm chất của thánh nhạc.

“Để thúc đẩy tiến trình này”, Đức giáo hoàng nói, “chúng ta cần huấn luyện một nền giáo dục âm nhạc đúng đắn, nhất là cho các chủng sinh chuẩn bị làm linh mục – trong sự đối thoại với các xu hướng âm nhạc của thời đại chúng ta cũng như với những đòi hỏi của các vùng văn hoá khác nhau, và với tinh thần đại kết. ■

(Theo Vatican Radio)

(Zenit)